

Agghegyalja Mozaik

XIV. évfolyam, LXXII. szám

2024. december

Sopronkövesdről, Sopronkövesdnek

Áldott karácsonyt Sopronkövesd!

Fotó: Kustor Balázs

Kedves Olvasók!

A legutóbbi számunkat a KÖN program kapcsán lapozhatták. Azóta beköszöntöttek a dolgozók hétköznapi napjai. Felállt az Önök által választott új képviselő-testület és egymást formálva megkezdődött a munka. Az új testület tagjai is bemutatkoznak ebben a lapszámunkban. Bízom benne, hogy valamennyien - magamat is beleértve - az Önök meglepetésére és továbbra is Sopronkövesdért tevékenykedünk! A leköszönő képviselőknek ezúton is köszönöm a lelkiismeretes munkáját. Övezzék őket továbbra is falunk lakóinak megbecsülése!

Sopronkövesd sok elismerést kapott az elmúlt időszakban is. Ősszel háromszor jártak nálunk „látóutasok”. A csoportok révén nem csak bevételhez jutottunk, hanem irigykedve hallgatták jó példáinkat, jó gyakorlatainkat. Egy alkalommal a vármegyénk agrárkamara kért fel kerekasztal-beszélgetésre Győrben, novemberben pedig a Debrecen közeli Derecskén kellett Sopronkövesdöt képviselnem. Az Alpokalja 14 települését összefogó Napnyugat Turisztikai Egyesület elnökeként térségünk turisztikában érdekelt egyesületeit, vállalkozóit, polgármestereit hívtuk és fogadtuk pályázati forrásból egy közös stratégia megalkotására és helyzet-elemzésre a Franciska majorba. Sikeresen meghívunk vasiakat is, így még inkább tudunk térségben gondolkodni a nehézségekről, lehetőségekről.

Nagy léptekkel épül sportcsarnokunk. Bízom abban, hogy jövő novemberben az idősek napját már az új csarnokban ünnepelhetjük, az iskola tornaterme pedig új funkciókat kaphat (tanterem, ebédlő), ezzel is enyhítve a helyszűkét.

Eszembe jut, hogy 2010-ben még azon ötletelünk, hogyan lehetne a falu lélekszámát - s ezzel az oktatási intézményekbe járó gyerekek számát is - növelni, hogy Sopronkövesd ne egy elöregedő, kiüresedő falu legyen. Most ott tartunk, hogy bölcsődében, óvodában, iskolában jövőre meg kell hoznunk azt a döntést, hogy csak helyi gyerekeket fogadjunk. Hatalmas feladat és felelősség ez is, de sok település örömmel cserélne a problémáinkkal.

Szeptemberben Felvidéken, az alsóbodokiaknál is jártunk egy nemzetközi pályázatnak köszönhetően. Egy héttel később az ő küldöttségük jött a KÖN-re (és még a hordós kisvonatukat is elhozták!). A szlovák-magyar Interreg pályázatot újra megírtuk, hogy jövőre ezen a két hétvégén újra találkozhasunk. Előkészítettünk egy olyan pályázatot is, ami-

ből a peresztegi Dénes majortól a Franciskáig, valamint a temetőnk mellett elindulva Lövő irányába újítanánk fel dűlőutakat. Kitisztítottuk a valamikori Csempész utat, ami a Cifra hídnál indul és a patak partján halad a határ felé. Az engedélyt úgy kaptuk meg hozzá, hogy cserébe információs táblákon be fogjuk mutatni a hódok életét. Innen a Hód-tanösvény elnevezés is.

Keresztes Csaba és egyesülete a soproni volt 48-as laktanyából - az országos szinten páratlan - határőr- és egyenruha-gyűjtemény Sopronkövesdre költöztetésével végzett. Terveik szerint egy állandóan változó, interaktív kiállítással teszik Sopronkövesdet még híresebbé, és őrzik falunk határőr múltját.

A Dózsa és Táncsics utcákat összekötő közön (melynek nincs is neve), az áramszolgáltató fejlesztést hajtott végre novemberben, mely a két utcában oszlop-cserékkel is jár. Kapóra jött, hogy ennek kapcsán a közvilágítást is megoldjuk.

Köszönjük az őszi alulról jövő kezdeményezéseket, melyekkel a falu élete még színesebbé válhatott. Ilyen volt többek között a Mihály napi vásár, a bor- és libavacsorák, a halloween, az erdei séták, és oktatási intézményeink már hagyományá váló programjai. (Jaj! Vajon mit felejtettem ki?) Köszönet Mindenkinek!

Az üzletekben és a reklámokban már szinte hónapok óta „karácsony van”. Döbbenet nézem, ahogy elcsépelik, elértéktelenítik ünnepeinket. Kívánom, hogy ennek ellenére nekünk sikerüljön minél mélyebben, meghittén, tiszta szívből megélnünk az ünnep napjait!

Áldott karácsonyt kívánok!

Fülöp Zoltán polgármester

"Szíveinkben a szeretet ki ne aludjék!"

Az összefogás fontosságáról, a bizalomról is nyilatkoztak Sopronkövesd új képviselő-testületének tagjai, akik a köz, a község szolgálatára esküdtek fel. Bemutatkozásuk során kivétel nélkül azt hangsúlyozták, hogy a település érdekei a legfontosabbak számukra. Van tehát közös alap, amire építhetnek.

A kötelékről szól a decemberi mozaikban az a kedves beszámoló is, ami a testvértelepülésről, Alsóbodokról érkezett. A kölcsönös törődés az alapja mindennek - állítja a cikk szerzője, s ezzel csak egyetérteni lehet. Az egymásra figyelés mindig fontos, de a téli ünnepeken ennek is különös hangsúlya van. Ahogy minden más fényben csillog ilyenkor, karácsonykor.

Ég a gyertya, ég, el ne aludjék, / szíveinkben a szeretet ki ne aludjék..." - éneklük az óvodások is az ünnepre készülve, az idősebbek pedig még emlékeznek a régi karácsonyok énekére, amikor a meleg szobában a dióval, almával díszített kis fenyőág mellett az Ó, kedves karácsony este kezdetű dallal köszöntötték az ünnepet.

Ezeket a gondolatokat az Agghegyalja Mozaik decemberi számában találják, ahogy reményeink szerint még sok építő, gondolatébresztő és szívmelegítő sort is. Sopronkövesdiek írták a sopronkövesdieknek azzal a nem titkolt szándékkal, hogy bemutassák, mennyi érték vesz körül bennünket. És azzal a kifejezett szándékkal, hogy a helyi lap szerény eszközeivel hozzájáruljanak a sopronkövesdiek év végi ünnepeinek örömeihez.

A karácsonyt a szeretet ünnepének nevezzük, de mintha egyre messzebb kerülnénk a lényegétől. Pedig annyira készülünk rá! Ugye Önök is nagytakarítást végeznek, kisöprik a sarkokat, csinosítják a lakást, függönyt mosnak és szőnyeget porolnak, elmennek fodrászhoz, kiszellőztetik a téli kabátot. Anyukák, nagymamák már hetekkel szenteste előtt

tervezik az ünnepi menüt, sütik az édességeket, apukák, nagypapák járnak a legszebb fa után, faragják aztán a talpba az ünnep legszebb ékét. És akkor még nem beszéltünk az ajándékok beszerzéséről, a szervezésről, a meglepetések kitalálásáról, az ezernyi ünnepi kellék megvásárlásáról.

Futva érkezünk az ünnepbe.

Ami aztán keresztül is robog rajtunk. Ha hagyjuk.

Hát ne hagyjuk! Borzasztó nehéz, tudom, kiszállni a ringlispilből és nem megfelelni a divatnak, a kor elvárásainak. De ha megbeszéli a család, hogy kinek mi a legfontosabb az ünnepben, talán van esély rá.

Ha kiderül, hogy a gyerekek sem az ajándékot várják a legjobban, hanem, hogy apa ne menjen három napig dolgozni, hogy anya jöjjön már ki a konyhából egy közös társasjátékra. A nagyszülők legnagyobb ajándéka is az, ha láthatják az utánuk jövők derűjét, az összetartozást, egymás szeretetét.

Az ünnepet nem csak családban le-

het és kell megélni, hanem minden közösségben. Sopronkövesd lakói is egy nagy családot alkotnak, még ha a szerepek nem is annyira egyértelműek, mint egy rokonságban. De kell, hogy megbeszéljék a tennivalókat, hogy megbecsüljék és támogassák egymást, különben szétesik az, aminek egyben kellene maradnia: a közösségnek.

Az Agghegyalja Mozaik minden szerzőjének nevében kívánom, hogy Sopronkövesden szép legyen az ünnep, és ne csak az! Legyen áldott és szeretetteljes a karácsonyuk, derűs és békés a jövő esztendő minden napja!

Nagy Márta
szerkesztő

Negyedik ciklusát kezdi a polgármester

Fülöp Zoltán 2010 óta Sopronkövesd polgármestere. A falu, ami városi szintű infrastruktúrával rendelkezik. Regionális vezető szerepét erősítette az is, hogy eddig központja volt a közös önkormányzati hivatalnak, ahová Nagylózs, Ebergőc, Pinnye, Rőjtökmuzsaj is tartozott.

- Nem túlzás az állítás a városi színvonalról: Sopronkövesdnek nyolcosztályos iskolája, három csoporttal működő óvodája, kétszoros bölcsődéje van, plébános gondoskodik a hitéletéről, ritkaságszámba menő egészségháza van, ahol tapasztalt háziorvos felügyeli a helyiek egészségét. A biztonságunkról gondoskodik a helyi rendőrőrs, a hivatásos tűzoltóknak a faluban van bázisa. Van posta, bankterminál, élelmiszerbolt, könyvtár, étterem, cukrászda, piac, vannak szálláshelyeink. A kulturális életünk is színes, és ehhez is megteremtette az

Fotó: sopronkövesd.hu

önkormányzat az intézményrendszert a tájházzal, a magtárral, a látogatóközponttal. Az Agghegyen meseösvény és hintapark várja a gyerekeket, akiknek igyekeztünk színvonalas játszótérreket is kialakítani. Az önkormányzat épülete mögött már épül a sportcentrum - sorolja Fülöp Zoltán. Töredékét is megirigyelné ennek sok másik falu.

Az újraválasztott polgármester büszke arra is, hogy közel harminc százalékkal nőtt 2010 óta a falu lélekszáma. Fialatok, fiatal családok választották otthonukul Sopronkövesdet, s ez a település jövőjét is biztosítja.

Fülöp Zoltán most egy másik képviselő-testülettel és új jegyzővel folytatja a munkát. A polgármester hangsúlyozta: a faluért való tenni akarása a régi. Azt reméli, hogy az új képviselőkben ebben társakra talál.

A közösségépítő édesanya

Dani Krisztina tősgyökeres sopronkövesdi, aki eddig önkéntes segítőként vett részt a közösség életében, októbertől viszont már képviselőként lát el feladatokat.

Három eleven gyermek édesanyja - a két lánya 8, illetve 12, fia 10 éves -, egy soproni cégnél beszerzőként dolgozik, néptáncot oktat, tagja a szülői munkaközösségnek - és most már a képviselő-testületnek is. Mégsem tart attól, hogy ne bírná energiával ezt a sok teendőt.

- Támogató férjem van és nagyszerű gyerekeim. Igaz, elevenek, de érdeklődők is; zenélnék, sportolnak. A szüleim segítségére is bármikor számíthatok - mondja a családjáról.

Hogy miért vállalta a képviselői munkát?

- Szerintem szükség van egy kis frissítésre. Amikor elkezdődött a kampány, és a Közösen Kövesdért csapatával bekopogtattunk a házakba, még tartottam attól, hogy a többség nem akar változást. De pozitívan fogadták az ötleteinket és ez meggyőzött arról, hogy jó irányba tartunk. Most ugyan - még a válasz-

Fotó: Nagy Márta

tás hatására - kicsit megosztott a falu, de azon fogunk dolgozni, hogy ennek mielőbb vége legyen. Mindnyájunknak az az érdeke, hogy Sopronkövesd jó hely legyen - fogalmazott Dani Krisztina.

Konkrét tervvel érkezett a testületbe. Mivel a helyi fiataloknak, kamaszoknak nincs egy olyan közösségi tere, ahová bármikor be tudnak menni, ezt a hiányt szeretné pótolni. "Persze megfelelő szabályrendszer mentén, ésszerű keretek között, de legyen egy helyük, ahol együtt lehetnek a kortársaikkal" - hangsúlyozza.

- Sok más településhez képest Sopronkövesd kivételes helyzetben van, ez tény. Élnünk kell a lehetőségeinkkel, együttműködve, intelligensen kell párbeszédre törekedni, hogy a falunkban mindenki jól érezhesse magát.

- A fiatalok mellett például az idősek is. Egy falubuszra is szükség lenne, ami segítené a helyi nyugdíjasokat. A közösségépítést tartom nagyon fontosnak, azt, hogy újra összetartó falunk legyen! - zárta Dani Krisztina.

Új lehetőségek a régi lendülettel

Deák Máté második ciklusát kezdte meg a sopronkövesdi képviselő-testületben. Nem fogott ki az ötletekből.

- Két éves voltam, amikor Sopronból szüleim Sopronkövesdre költöztek, természetesen velem együtt. Azóta kövesdinek vallom magam, itt van az otthonom - kezdi a bemutatkozást Deák Máté, aki három gyermek büszke édesapja.

A geográfus (terület- és településfejlesztő) diplomával rendelkező Deák Mátét tulajdonképpen a foglalkozása - és persze lokálpatriotizmusa - vitte az önkormányzat felé. Szombathelyen dolgozik egy elsősorban turizmus-, gazdaság- és közösségfejlesztéssel foglalkozó projektcégnél, s évekkel ezelőtt azzal a szándékkal kezdett el testületi ülésekre járni, hogy tapasztalatával és kapcsolataival segítse az önkormányzatot. A külső támogatást váltották 2019-ben, majd 2024-ben is képviselői mandátumra a választók.

- Mivel rálátásom van az aktuális nemzetközi és hazai pályázatokra, lehetőségekre, információ-

Fotó: Nagy Márta

immal igyekszem segíteni a falut. A munkám miatt viszonylag sokat járok külföldön is, és a jól működő ötleteket is próbálom „hazahozni” - fogalmaz a képviselő, akinek legfőbb célja, hogy Sopronkövesd fejlődjön és lakói jól érezzék magukat a településen.

- Hiszem, hogy mindenkit a jószándék és a faluért való tenni akarás vezérel az önkormányzatban, de a megfelelő kommunikáció, kölcsönös tisztelet, kompromisszumok meghozatala és az alapvető bizalom nélkülözhetetlen lesz az új testület munkája során - mondja Deák Máté.

A turisztikai fejlesztésekre rálátó szakemberként nagyon jó lehetőségeket lát a magtárban, ahová éppen most költözik az egyenruhából és hozzájuk tartozó relikviákból egy kiállítás (lásd a 19. oldalon Egyedülálló gyűjtemény kerül a Magtárba című írásunkat). Egy tervezett Vasfüggöny/Határőr Múzeum és a fiatalok számára is alkalmas közösségi tér kialakítása új lehetőségeket nyújthat Sopronkövesdnek és a helyi közösségeknek.

"Aktív csapatná válhatunk"

Galavics Zoltán 43 éves villamosmérnök. A legfontosabbal kezdi a bemutatkozást: boldog férj és négy gyermek büszke apukája.

2007 óta él Sopronkövesden Galavics Zoltán, aki Vas vármegyéből származik, Sárváron született és Simaságon töltötte gyermekkorát. Hisz a csapatmunkában, vallja, hogy okos kompromisszumok viszik előre a közösséget.

Fotó: Galavics Zoltán

a sors minket. Zsóka, Márton, Gréta és András mindannyian a sopronkövesdi közintézmények gyermeklétszámát emelik - mondta büszkén az apuka.

- A helyi családi vállalkozás ügyvezetőjeként nap mint nap tapasztalom, hogy eredményeket csak csapatként, a szükséges kompromisszumokat megtalálva, közösen lehet elérni. Célom, hogy Sopronkövesd közösségét az általam vallott

A sopronkövesdi Hungaro-Ventilátor Kft. ügyvezetője a kőszegi Jurisich Miklós Gimnáziumban érettségizett, majd villamosmérnöki diplomát szerzett a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. Párjával, Horváth Gabriellával 2007 nyarán házasodtak össze, és néhány hónap kivételével azóta is Sopronkövesden élnek.

- Helyben építkeztünk, itt alapítottunk családot. Nagyon szerencsésnek mondhatjuk magunkat, mivel négy egészséges, csodálatos gyermekkel áldott meg

értékek mentén mindvégig kitartva, konstruktívan, tudásom legjavát adva képviseljem. Vallom, hogy polgármester úrral, képviselőtársaimmal, habár különbözőek vagyunk és teljesen más életutat futottunk be, a falu közösségéért aktívan tenni akaró csapatná válhatunk. Közösen, a település régi és újonnan betelepült lakóinak problémáit meghallva, azokat mindvégig szem előtt tartva fogok a faluért dolgozni - nyilatkozta a sopronkövesdi képviselő-testület új tagja.

Vöröskeresztes aktíva és képviselő

Biztonságos gyalogátkelőhelyért is lobbizni fog a testület új tagja, Kovács Krisztina. A tősgyökeres sopronkövesdi családból származó képviselő szerint szükség volt az önkormányzatban a fiatalításra.

Több generációra visszamenőleg Sopronkövesden élt a családja, jól ismerik tehát a helyiek Kovács Krisztinát, aki eddig főleg a Vöröskereszt aktívjaként szólította meg őket. A választások óta új minőségében, a testület tagjaként akar tenni a faluért. A 37 éves fiatalasszony férjével él, hétköznapokon Sopronban dolgozik egy jogi tevékenységet folytató cégnél, pénzügyi területen.

- A Közösén Kövesdért csapat keresett meg a választások előtt és örömmel csatlakoztam hozzájuk, egyetértve elképzeléseikkel. Úgy éreztem, szükség van frissítésre, fiatalításra a falu élén, új ötletekkel és célokkal még élhetőbbé lehet tenni a települést - mondta el Kovács Krisztina. Véleménye szerint az elmúlt években túl nagy hangsúlyt kaptak a fesztiválok, holott vannak még megoldásra váró feladatok. Példaként emelte ki az új járdák építését, és az utak javítását.

Fotók: N.M.

- Az egyik legfontosabb feladatnak egy gyalogátkelőhely kialakítását tartom a főúton, az iskola közelében. Biztonságossá kell tennünk az átkelést a gyerekeknek és a felnőtteknek is - hangsúlyozta.

Kovács Krisztina évek óta aktívan dolgozik a helyi Vöröskeresztben, részt vesz az

évente három alkalommal tartott véradások szervezésében, az idősök napi rendezvény létrehozásában, támogató csomagok szétosztásában, a jótékony célú gyűjtésekben. Önkéntes munkája során többször tapasztalta, milyen nagy segítség lenne egy falugondnok, aki segítene az idős, egyedülálló és nehezen mozgó helyieknek. Elsősorban az egyedül élő rászorulókat kísérné orvoshoz, intézné ügyeiket, bevásárolna vagy akár a gyógyszereiket szerezné be. Kovács Krisztina szerint a testületnek meg kell vizsgálnia a falugondnoki szolgálat létrehozásának a lehetőségét.

Továbbá támogatná pályázat által egy falubusz beszerzését, melynek sokrétű kihasználhatósága mellett, segítséget nyújthatna a szociális étkeztetésben, az iskola, valamint az idősök ellátásában.

"Maradjon Kövesd olyan, amilyenek szeretjük!"

Szülőfaluja szeretete miatt vállalta a képviselőséget a 39 esztendő Maráz Zoltán. Szeretné, ha gyermekei is olyan összetartó közösségben nőhetnének fel, mint amilyenben egykor ő.

"Tősgyökeres sopronkövesdi vagyok, hívő katolikus, aki nagyon fontosnak tartja a családi és közösségi értékeket"- vallja magáról a sopronkövesdi képviselő-testület tagja, Maráz Zoltán. A falu szeretete miatt vállalta a jelöltséget is.

- Tanulmányaim és a karrierem elindításának éveiben nem laktam itthon, de mindig is Sopronkövesdet vallottam otthonomnak. A családalapítás időszakában pedig a feleségemmel tudatos döntésünk volt, hogy a szülőfalumban telepedünk le. Szeretném, ha a két és fél éves kisfiam és a pár hetes kis-

Fotó: Maráz Zoltán

lányom egy olyan összetartó, családi közegben nőhetne fel, mint annak idején én. Ezért a testületben is azon dolgozom, hogy a község érdeke legyen mindenekelőtt - fogalmazott Maráz Zoltán.

Az építőipari vállalkozását vezető képviselő konkrét terveiről elmondta azt is, az Agghegy szépségének megőrzése, a közösség összetartásának elősegítése számára a legfontosabb. Fenntartható és élhető falut akar. Tart a túlnépesedéstől. Véleménye szerint nem lehet már dömpingszerűen értékesíteni a telkeket, mert mindez a minőség rovására megy. Sopronkövesd intézményrendszere nem bírja már követni a lakosságszám növekedését és annak ellenére, hogy sok beköltöző magának érzi a helyi értékeket, a közösségek is veszítenek erejükből.

Iskolaigazgató a testületben

Hat éve él Sopronkövesden a többdiplomás, négygyermekes Schweitzer Kornél, aki második ciklusában vezeti az iskolát, ősztől pedig már képviselőként is részt vesz a helyi közéletben.

- 1980-ban születtem, balogyomi származású vagyok, matematika-történelem szakos tanár - sorolja adatait Schweitzer Kornél. Szombathelyen szerezte meg első pedagógiai diplomáját, amit később Szegeden matematikából, Szombathelyen történelemből egyetemi szintre emelt. A Budapesti Műszaki Egyetemen pedig közoktatás-vezetői képzést is szerzett.

A soproni Eötvös-gimnáziumban tanított, amikor ugyancsak Vas megyei feleségével elsősorban logisztikai szempontokból - közelebb legyenek a szüleikhez - vidéki letelepedési lehetőségeket kerestek. "Sopronkövesden sokszor keresztülmentünk, szimpatikus, rendezett falunak láttuk, jó infrastruktúrával. Utóbbi a gyerekeink miatt is fontos volt" -

Fotó: Nagy Márta

fogalmaz Schweitzer Kornél. Négy gyermeket nevelnek a feleségével: a hat éves ikreket, a kilenc és 11 éves lányait. Nem sokkal azután, hogy megvették sopronkövesdi teleküket, kiírták az iskolaigazgatói pályázatot, amit Schweitzer Kornél meg is nyert. Azóta már letelt az első megbízatása és újra is választották. "Nekem sokat jelentett, hogy a tantestület száz százaléka támogatót" - teszi hozzá.

Azt mondja, iskolaigazgatóként rálátott a közügyekre, és arra is, van min változtatni. Véleménye szerint nem összeférhetetlen az igazgatói és a képviselői munka, így a testületben is elsősorban az iskola ügyeit szeretné képviselni, pályázati lehetőségekre, gyerekek, családok támogatására helyezve a hangsúlyt. Schweitzer Kornél konzervatívnak vallja magát és képviselőként azon lesz, hogy a település megbecsülje a helyieket, főleg a tősgyökeres családokat, de fontosnak tartja a nyitottságot a Sopronkövesden letelepedni szándékozók irányában is.

Önkormányzati tájékoztató

Képviselő-testület által alkotott rendeletről

Tájékoztatjuk a T. Lakosságot, hogy Sopronkövesd Község Önkormányzatának Képviselő-testülete, 2024. október 29. napján megtartott testületi ülésén módosította a Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló rendeletét, amelyben a képviselő-testület meghatározta saját és szervei működésének részletes szabályait.

A rendelet megalkotásának szükségessége: Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLX-XXIX. tv. 43. § (3) bekezdése alapján a képviselő-testület az alakuló, vagy az azt követő ülésén a Mőtv. szabályai szerint megalkotja vagy felülvizsgálja szervezeti és működési szabályzatáról szóló rendeletét.

Rendelet száma, megnevezése:

Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 11/2019. (XII. 30.) önkormányzati rendelet módosításáról szóló 8/2024. (XI.12.) önkormányzati rendelet.

A rendelet online elérhető:

az önkormányzat honlapján: www.sopronkovesd.hu
a Nemzeti Jogszabálytár felületén: <https://njt.hu>

Papíralapon megtekinthető az önkormányzat hivatalában lévő hirdetőtáblán.

Sopronkövesd Község Önkormányzatának
Képviselő-testülete

Helyiek az idei KÖN-ről

Arra kértük a megszólított kövesdieket, hogy mondják el véleményüket az idei KÖN-ről, de fűzzenek hozzá építő jellegű kritikát is.

Schweitzer Kornél: - Szükség van évente egy ilyen nagy, színes kulturális rendezvényre. Most több ilyen nagy programkavalkád is van, szerintem egy elég lenne. Azt gondolom, az egyikkel el kellene mozdulni valamilyen más irányba; sport vagy család lehetne a központi témája. Azt veszem észre, egyre kevesebb látogatója van a kulturális rendezvényeknek, talán meg kellene kérdezni az emberek véleményét erről, persze ésszerű keretek között. Ugyanakkor fontosak is ezek a kulturális programok, ezért vannak itt az iskolások szervezett keretek között, ezért aktív részesei a rendezvénynek a gyerekek. Ez elmélyítheti a kötődésüket, jó látni, hogy ilyenkor visszatérnek a régi diákok is.

Fotók: Nagy Márta

Borza Flóra: - Két unokámmal évek óta visszatérő vendégei vagyunk a KÖN-nek. A lányok már napokkal az esemény előtt készülnek. Ezek számunkra a nagysis napok. Előre kiválasztják a programokat, megbeszéljük melyik miért érdekes. Mindig igényes műsorok, neves fellépők jönnek. Ilyen máshol nincs is, erre a falu csak büszke lehet.

Szerecz Rita: Persze, nagyon jó, hogy Sopronkövesden ilyen is van! Megyünk a koncertekre, megnézzük a kiállításokat, kihasználjuk, hogy helybe hozzák nekünk a kultúrát. Bár az idén kicsit túl soknak tűnt a kisebbek számára szervezett program, és a kamaszoknak mintha kevesebb szólt volna. Bár az is igaz, őket a legnehezebb megszólítani. A kínálat egyébként mindig elég széles, mindenki találhat neki tetszőt, ez nem kétséges, de talán két nap is elég lenne.

Alsóbodok - Sopronkövesd: a két jó barát

Mácsadi István írása a két település kapcsolatáról, amit már meg is énekeltek...

A testvérváros, testvértelepülés kifejezéseket mindenki hallotta már, és valószínűleg nagyjából tudja is, miről szól egy ilyen kapcsolat. Ma már talán nem is találni olyan várost vagy falut, amelynek ne lenne legalább egy külföldi testvértelepülése. A testvértelepülési kapcsolatok igazán a kilencvenes

években, az önkormányzatiság létrejöttével élték virágkorukat, és kaptak szárnyra. Sok-sok magyarországi város és falu igyekezett ilyen kapcsolatot létrehozni a Kárpát-medencén belül, és azon túl egyaránt. Lehetőségük adódott, hogy azok az általában földrajzilag egymástól távol eső települések, ame-

lyeket a viharos huszadik század valamilyen – általában tragikus kimenetelű – eseménye összekötött, azokat a meglévő láthatatlan szálakat végre formálissá tegyék. Magyarország és Szlovákia viszonylatában erre természetesen az 1947–48-as szomorú események szolgáltattak alapot. Persze vannak települések, amelyek csak a közelmúltban találtak egymásra. De miről is szól az ilyen kapcsolat? A meghatározás szerint két közigazgatási egység szövetsége, amelyet kölcsönös látogatások, közös rendezvények és más kapcsolati formák életnek. Ez a diplomáciai kapcsolatápolás, melyet időről időre felelevenítenek.

De valóban csak ennyi lenne egy testvérvárosi kötelék? Tényleg csak annyiban kell kimerülnie, hogy a vezetők néha elmennek egy-egy eseményre egymáshoz, illetve egy évben egyszer hallunk a másik félről valami kapcsán?

Nem, egy testvértelepülési köteléknek ennél erősebbnek kell lennie! Vessük hát bele magunkat, mi mindent is jelent egy testvértelepülési kötelék ápolása!

A kölcsönös törődés az alapja mindennek. Akárcsak egy emberi kapcsolat esetén, úgy egy testvértelepülési viszonynál is kiemelten fontos, hogy mennyire törődünk egymással, mennyire vagyunk segítőkészek a másik féllal. Ha a dolog kimerül alkalmanként felületes látogatásban, azt nemhogy testvéri, de még rokoni kapcsolatnak is csak nagy jóindulattal nevezhetjük.

Egy testvértelepülési kapcsolatban az érintett városoknak, községeknek már-már kötelessége támogatni egymást kulturálisan, erkölcsileg, és ha szükséges, akkor anyagilag is. Ezen felül mindenképpen érdemes és fontos tanulni egymástól, tapasztalatokat szerezni, és azokat megosztani a másikkal. Így szinte ténylegesen egy jó testvéri kötelék alakulhat ki, ha megfelelően állunk hozzá. Mi, magyarok specifikus helyzetben vagyunk. Többnyire a testvértelepülések közti együttműködés célja az uniós források, pályázati lehetőségek kiaknázása, de nekünk, magyaroknak a fontossági sorrendben mindemellett előkelő helyen kell szerepelnie a magyarság összefogásának, mind kulturális, mind történelmi szempontból, valamint nagyon fontos a helyi hagyományok közkinccsé tétele, a patriotizmus erősítése.

Kulcsfeladat a közösségi összetartás, értékeink megismertetése, a jövőbe tekintő építkezés, valamint a személyes kötődések kialakítása az anyaországi és a külföldi magyar közösségek között, ezáltal a nemzeti összetartozás erősödik szerte a Kárpát-medencében. A Kárpát-medencét átszövő magyar-magyar kapcsolat az igazi kézzelfogható nemzetpolitika.

Szilárd meggyőződésem, hogy a nemzeti összetartozást – sok egyébhez hasonlóan – csak helyben, otthon lehet

igazán megélni és átérezni. A hétköznapi polgár számára a magyarságról szóló politikusi nyilatkozatok, vagy a híradások anyagai távoliak és megfoghatatlanok.

Az együttműködési megállapodás a közösségek összekovácsolásán alapszik, ezáltal remek, kézzelfogható alkalmat kapunk nyitni Magyarországra, magyar testvéreink irányába.

Fotó: Kustor Balázs

A kisalföldi Sopronkövesden a zoboralji szórványvidék egyik legmagyarabb településének, Alsóbodoknak lakói megénekeltek mit jelent számukra a testvértelepülési kapcsolat:

*Sopronkövesd, Alsóbodok két jó barát.
Az sem gond, ha köztünk van az államhatár.
Mégis mindig eljövünk, eszünk, iszunk, nevetünk.
Ünnep a találkozás!*

*Egyesül a két kis falu, mint egy nagy család.
Együtt zenél kicsi és nagy az élet színpadán.
Határtalan szabadság, vidámság és bolondság
Oly sok élmény vár még ránk.*

*Szombatonként kispiac, júniusban fröccsterasz
Ünnep a találkozás!
A Csitári hegy alatt, a magyar szó megmarad.
Ünnep a találkozás!*

*Templom mellett az iskola és alkotóház,
Erdők között meseösvény a gyermekekre vár.
Zoboralján múzeum, égen szálló vasturul
Új remény egy új világ!*

*Szépül-épül a két falu, mint egy nagy hajó
Ha majd egyszer elúszik az Európa Unió
Mi mégis vízen maradunk, csak előre haladunk
Egy új élet vár majd ránk! Egy jobb élet vár még ránk.*

*Szombatonként kispiac, júniusban fröccsterasz
Ünnep a találkozás!*

....

Télen is meghitt a hangulat a bölcsődében

A Sopronkövesdi Zöld Szív Bölcsőde intézményvezetője, Szűcsné Keresztény Éva összefoglalta milyen is az őszi, téli időszak náluk. Fontos felhívással is fordul azokhoz a szülőkhöz, akik szeretnék náluk elhelyezni kisgyermeküket.

Ahogy beköszönt a hideg idő, bölcsődénkben egyre meghittebb a hangulat. Amíg lehetőségünk van, igyekszünk minél több időt kint tölteni a szabadban, hiszen ez nélkülözhetetlen az egészséges életmódhoz. Az ősszel érkező gyermekek már egy közösséggé formálódtak és igazán élvezik a bölcsődei életet. Sok foglalkozást szervezünk, amin szívesen részt vesz mindenki. Márton napi lámpást készítettünk, esős időben mindig sütünk-főzünk valami finomságot, és a kézműves foglalkozások is nagy népszerűségnek örvendenek nálunk. Október végén sikeresen lezajlott a karácsonyi fotózásunk. Most pedig nagy izgalommal készülünk az előttünk álló ünnepi időszakra. A téli terveink között szerepel a mézeskalács-sütés, mézeskalácsgolyó és -házikó készítése, levelet írunk a Mikulásnak, madáretetőt

készítünk és gondoskodunk a madarak etetéséről is. Reméljük, hogy az időjárás kegyes lesz hozzánk és karácsonykor élvezhetjük a hóesés varázsát is.

Bölcsődénkben személyi változás is történt, Pílangó csoportunk kisgyermeknevelőjétől, Hajasné Guczogi Helgától elköszöntünk. Csoportját Miskolcziné Ménes Tímea vette át, szeretettel köszöntjük közöttünk. A gyerekek is nagy örömmel fogadták érkezését, gyorsan beilleszkedett bölcsődénkbe.

A téli leállásunk december 21-től január 5-ig tart (első munkanapunk január 6., hétfő). Továbbra is kérjük a Kedves Szülőket, hogy akik hozzánk szeretnének beiratkozni, mindenképp a kívánt kezdési időpont előtt legalább fél évvel tegyék ezt meg a hely biztosítása érdekében. Fontos információ az is, hogy most már van lehetőség Sopronkövesd honlapjáról („Sopronkövesdi Zöld Szív Bölcsőde” fül alatt) letölteni a jelentkezési lapunkat.

Fotók: bölcsőde

Aranyosi Ervin: December

*Nézzé meg az ember,
itt van a december!
Odakint a világ
kihül a hideggel.
Nekünk kell fűteni,
hogy a szív ne fázzon,
ne a tél legyen úr
az egész világon!
Lelkünk csepp szikrái,
lobbantsanak lángot,
öleljük magunkhoz
a fázós világot!
Lélek melegével
gyűjtsük meg a gyertyánk,
mosolyunk dicsfénye,
melegebb fényt vet ránk!
Ha szeretet fénye
szívünkől sugárzik,
lángra gyúl sok szép szív,
és már nem is fázik.
Átmelegszik, hittel,
ő is adni képes.
Szereteted eljut
mások jó szívéhez.*

A téli ünnepek varázslatos világa magával ragadja a gyermekeket

Hetek óta készülődnek az óvodában, ahol a karácsonyi csodát nemcsak várják, tesznek is érte. Sőt! Meg is valósítják! Hogyan? Fülöpné Hidegh Csilla igazgató megírta az Agg-hegyalja Mozaiknak.

„Ég a gyertya, ég, el ne aludjék, / szíveinkben a szeretet ki ne aludjék...” E sorok éneklésével már javában karácsonyra készülődünk, szívünket-lelkünket hangoljuk az ünnepre. Persze nem csak a karácsony közeledtével tartjuk fontosnak azt, hogy szeretetben, békességben teljenek ovis mindennapjaink. Fontos ez egész évben is, de különös jelentőséggel bír az év végi ünnepkörben. A téli ünnepek varázslatos világa magával ragadja a gyermekeket. Szárnyal fantáziájuk, gondolkodásuk mágikussá válik, hinni akarnak a csodákban. Az ünnepre való készülődés során olyan jók tudnak lenni, mint még soha, titkot tudnak tartani úgy, mint eddig még soha... s nekünk pedagógusoknak az a feladatunk, hogy ehhez olyan békés, meghitt, varázslatos környezetet teremtsünk, amelyben mindez megvalósulhat. Már hetekkel karácsony előtt megkezdjük a készülődést: nagytakarítást végzünk a csoportokban, melyből a gyerekek is kiveszik a részüket. Vidám dalolás közepette: „dolgozni szaporán...” csak úgy járnak a kis, szorgos kezek. Aztán amikor már mindenütt, polcokon, szekrényekben tisztaság és rend, akkor jöhet a dekoráció. A szebbnél szebb díszek készítéséből is mindenki kiveszi a részét. Így aztán a csoportszobák, folyosók, ablakok is árulkodnak arról, hogy milyen nagyon készülünk.

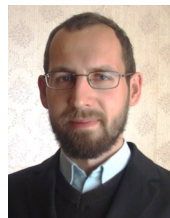
Fotó: óvoda

A karácsony nemcsak vallási, hanem nagy, családi ünnep is, ilyenkor még nagyobb jelentősége van a generációs kötelékeknek is. Éppen ezért, most már hagyománnyá vált, hogy a nagyszülőket elhívjuk

egy délelőtt, amikor kisunoka és nagymama, nagypapa együtt barkácsolnak, készítenek valami csodálatosat. Az alkotás azután vagy felkerül a fenyőfára, vagy a karácsonyi asztalt díszíti majd... Úgy gondoljuk, és az a tapasztalatunk is, hogy a nagyszülőknek talán ezzel tudjuk a legnagyobb örömet szerezni. Amikor már karácsonyi díszben pompázunk, akkor ugyanúgy, mint otthon, az ünnepi asztalra is gondolunk: „süssünk-süssünk valamit...” és készülnek a finomabbnál finomabb sütemények, a szebbnél szebben kidíszített mézeskalácsok. Mire mindezzel elkészülünk, már itt is van az ovis karácsony napja. A várva várt napon szép ruhába érkezik mindenki, finom illat száll a levegőben, halk zene szól, és egyszer csak megszólal egy csengő... S ekkor izgatottan, de csendesen lépkedve körülálljuk a pompás fenyőfát, ami alatt ott rejtőznek a gyönyörűen becsomagolt ajándékok, meglepetések. A fenyőfa körül közösen dalolunk, verselünk, utána pedig a legeslegizgalmasabb dolog következik: az ajándékok bontogatása. Válogatunk, találgatunk, hogy vajon melyik ajándék melyik csoporté lehet. Amikor végül minden ajándék gazdára talált, akkor a csoportokban megkezdődik az izgalmas játék. Nálunk így zajlik a karácsonyvárás, a karácsony. Mindenki úgy igyekszik a szokásokat kialakítani, az ünnepet megélni, ahogy számára az a legjobb, legértékesebb. Nekünk fontos a közös ünnepelés, az összetartozás, s a kitüntetett pillanatok segítenek bennünket közösségünk formálásában, összetartásában. Arra törekszünk, hogy az ovis évek alatt a karácsony ünnepében legyen annyi misztikum, varázslat, mese és csoda, amennyi csak belefér!

Köszönjük minden kedves támogatóknak az egész évben nyújtott segítséget. Nagyon sok mindent kaptunk szülőktől, nagyszülőktől, ismerősöktől az év során. Támogatták rendezvényeinket, felajánlásaikkal színesebbé tették mindennapjainkat. Külön köszönjük a karácsonyi játékok vásárlására nyújtott 100 000 forint értékű pénzbeli adományt a sopronkövesdi Gyermekekért Alapítványnak és Mentés György kuratóriumi elnöknek, köszönjük a 100 000 forintos adományt Horváth-Kapus-Reznyák Erika Katalinnak, aki A kövesdi bíborkövek titka című könyvének eladásából támogatta intézményünket, és köszönetet mondunk Dani Krisztának, aki szintén anyagilag támogatt bennünket. A támogatásokat udvari játékeszközök beszerzésére fordítjuk.

Régi karácsonyok sopronkövesdi emléke

Az ünnep közeledtével a sopronkövesdi egykori karácsonyi szokásokat mutatja be Kelemen Dávid.

A német eredetű karácsonyfaállítás Magyarországon elsőként a németajkú városi lakosság körében terjedt el a 19. században, majd idővel a falvakba is eljutott. „Minthogy a karácsonyfa használata oly általános és majdnem minden családnál szokásban van”, Sopron Vármegye Közigazgatási Bizottsága 1886-ban már szabályrendeletet alkotott a fenyőfák karácsonyfa céljára történő felhasználása tárgyában. A rendelet írásos engedélyhez kötötte a karácsonyfa és fenyőfa cégérek szállítását és árusítását, hogy azokat az illető „saját magán erdejéből szerezte be, avagy hogy azt másnak erdejéből a tulajdonos engedelmével vette”. Sokszor csak feldíszített fenyőágat vagy más örökzöld gallyat lógattak le a mesteregerendáról. A karácsonyfán papírból és szalmából készített díszek, piros alma, sztaniolpapírba csomagolt dió, szaloncukor gyanánt kockacukor. Egyszerű, kézzel készített ajándékok: rongybaba, jármos ökor kukoricatorzsából, a tehetősebbeknek esetleg pötytyös labda és hintaló. Sopronkövesden az 1930-as években Rupf Sándor plébános és a Széchényi-család is támogatta a rászorulókat. A grófnő a karácsonyi időszakban 20-30 gyermeket látott el téli meleg ruhával, János gróf pedig évenként mintegy 10 m³ ágfát osztott szét a szegények között.

Énekes Kálmán osztálytanító 1921 előtti néprajzi gyűjtéséből ismert a karácsonyi pásztorozás szokása. Eredete a múlt homályába vész, de figyelemre méltó, hogy a Sopronkövesden gyűjtött betlehemes kisebb módosításokkal csaknem szó szerint meg egyezik a Kerényi György által a Vas megyei Nemesbődön 1952-ben feljegyzett változattal. A kövesdi változatban Maksus, Trifiris és Öreg pásztor, utóbbinak más tájegységeken ismert neve (Koredó vagy Koridon) csak az egyik énekben jelenik meg. A három pásztornev az ókori vergiliusi Korydon, Mopsus és Tityrus név eltorzult alakja, az iskoladrámák útján kerülhetett a betlehemes játékokba. Az osztálytanító feljegyzése szerint három legény pásztornak öltözött, és karácsony éjfélig járta a falut, „Kis Jézus köszöntésére”. A legöregebb kender szakállt és bajuszt ragasztott, míg a többi fehér bajuszt viselt. Nagy szűrben, sapkában, láncos botokkal indultak el, és házról-házra járva mondták mondokájukat, mely nem nélkülözte a tréfás szófordulatokat, de végső soron a Betlehemben született gyer-

mekről szólt. A köszöntésért bort, pénzt, diót stb. kaptak a ház gazdájától vagy a háziasszonytól. Csak éjfélig tartott a pásztorozás, mert a háznépe készülődött az éjféli misére. Énekes Kálmán szerint a régi időben (a 19. században) szenteste szokásban volt a lövöldözés is.

A községi előjáróság 1940-es feljegyzése szerint a szokás némileg megváltozott. Ekkor iskolás és ismétlőiskolás gyermekek csoportokba verődve jártak a házakat. Öltözetük rossz kabát, báránybőr vagy asztrigán sapka volt, arcukon saját készítésű álarc, melyre hosszú bajuszt és szakállt ragasztottak. Kezükből bot, melynek végén vaskarikák és láncdarabok voltak. Köszöntés után körbe indultak a konyhába, botjaikat ütemesen verve a padlón, ismert karácsonyi énekeket énekeltek. A három pásztor közül utoljára az öreg pásztor lépett be a konyhába. A köszöntés végeztével felszólították a ház gazdáját, hogy a szegény pásztoroknak juttasson valamit, ezután eltávoztak.

Nem népszokás ugyan, de a karácsonyi ünnepkörhöz kapcsolódóan szedte be a járandóságát a községi disznópásztor. Egész évi munkájáért, az állatok legeltetéséért és a felügyeletért. Szenteste járta végig a falut, közben kürtjével karácsonyi énekeket játszott: leginkább a Csordapásztorok és a Mennyből az angyal kezdetűt. Egy kis szekéren hordót húzott maga után. Bort kapott azoktól a gazdától, akiknek állatait őrizte.

Végül két éneket szeretnék megemlíteni. Az „Ó, kedves karácsony este” kezdetű a sopronkövesdiek egyik kedvelt régi éneke volt, az idősebbek közül többen még ma is ismerik. Eredetéről annyit tudunk, hogy Kontor (valószínűleg Kontor Elek zeneszerző és egyházi karnagy) 1910-et megelőző költeménye. A másik, a „Karácsony este csillagos” ének Szentgyörgyi Sándor pápai karnagy 1907 előtti költeménye. Sopronkövesden is ismerték.

(**Forrás:** Az összefoglalás a szerző készülő községtörténeti monográfiájából származik. A források tételes feltüntetésére terjedelmi okok miatt nincs lehetőség.)

Ausztriából Sopronkövesdre: itt talált otthonra a Nagy-Koncz család

Farkasné Nyerges Andreának, a Hogyan lettem kövesdi? rovat vezetőjének mesélt a Nagy-Koncz család arról, miért választották Sopronkövesdet otthonukul.

- Férjemmel mindketten Vajdaságból, Gunaras településről származunk. Diplomás ápolónőként végeztem a Szegedi Tudományegyetemen 2016-ban. A főiskolai évek alatt két évig távkapcsolatban éltünk Miklóssal, aki ebben az időszakban már Ausztriában dolgozott postásként. A diploma megszerzését követően 2017-ben házasságot kötöttünk, majd Ausztriába költöztünk egy kis lakásba. Ápolónői munkámat egy idősek otthonában kezdtem el - kezdte a történetüket Nagy-Koncz Viktória.

Az Ausztriában eltöltött hat esztendő alatt megszülettek gyermekeik: 2018-ban kislányuk, Lúcia, aki ma már a sopronkövesdi óvoda Nyuszi csoportjába jár, és kistestvére, a most 2,5 éves Tamás.

- 2023-ban költöztünk Sopronkövesdre, s nagy öröm számunkra, hogy januártól kisfiunk is óvodás lesz, így mindhárman egy helyen lehetünk, hiszen ez év szeptemberétől dajkaként a Sopronkövesdi Nefejejs Óvodában dolgozom. Hogy miért éppen

Sopronkövesdet választottuk? Mind-egyikünknek nagyon hiányzott a magyar közösség és a magyar falu. Miklóssal falusi környezetben nőttünk fel, ahol a disznóvágás, az állattenyésztés, az önellátó gazdálkodás volt jellemző, tudtuk, hogy hosszú távon mi is ilyen életre vágyunk. Örülünk, hogy a határhoz közel találtunk kertés házat, ahol saját gyümölcsöskertünk és veteményesünk is van. A növények mellett nagyon szeretjük az állatokat is, jelenleg két cica és egy kutyus él velünk. A házat folyamatosan alakítjuk, s ezekben a munkálatainkban nagyon sokat segít a komám, kisfiunk keresztapja, valamint a családi barátok is. Különösen nagy öröm számomra, hogy tagja lehetek a Cifraszűr Néptáncsoportnak, melynek köszönhetően sok új emberrel ismerkedhettem meg. Úgy érezzük, ezen a településen könnyű barátkozni, az emberek befogadóak és barátságosak - zárta bemutatkozásukat Nagy-Koncz Viktória.

Fotó: Nagy-Koncz család

Városból falura: többszörös öröm

Településünk új lakói, Németh Henrietta és Házi László Sopronból költöztek Sopronkövesdre, s azt mondják, jól tették!

- Idén márciusban költöztünk Sopronkövesdre.

Falusi életünk előtt Sopronban éltünk, mivel a munkahelyem is oda kötött bennünket. 2003-ban kezdtem a Soproni Gyógyközpontban orvosírnokként, jelenleg az újszülött osztályon dolgozom, ahol nagyon jól érzem magam - kezdte bemutatkozásukat Farkasné Nyerges Andreának Németh Henrietta.

Férje, Házi László, szintén az egészségügy területén dolgozik. 1992-ben a zalaegerszegi mentőszolgálatnál kezdett, majd Szombathelyre került és a mentésirányításban vesz részt.

- Sajnos mindketten egészségügyi problémákkal küzdünk, ezért is döntöttünk úgy, hogy családi házba költözünk, ahol biztosítva van számomra az akadálymentes környezet - folytatta történetüket a fele-

ség. - Két fiunk és három lányunk mellett hat unokának örülhetünk, s nemsokára érkezik a legifjabb családtag is. Vejem Lövön él, nászunk pedig sopronkövesdi, ezért különösen örülünk, hogy az eddig távolabb élő családtagjainkhoz is közelebb kerültünk. A házban gyermekkorunkat éljük újra át. Nagyon élvezzük a falusi élet nyugalmát, örülünk a szomszédok kedvességének, segítőkészségének, a buszmegállóban lévő figyelmes gyerekeknek, akik mindig segítenek a felszállásban. Látjuk, hogy a falun élő emberek milyen sokat dolgoznak, amikor idejük engedi, mindig a kertekben serénykednek. Mi is örömeinket leljük a

Fotó: Házi - Németh család

saját kertünkben, hiszen a megtermelt zöldségeket eltesszük télire savanyúságnak, vagy kompótót, illetve lekvárt készítünk a gyümölcseinkből, melyekkel kollégáinknak is nagy örömet szerzünk. A kertés háznak nem csak mi örülünk, hanem Lexi, németjuhász kutyánk is, aki a családi ház őrzője - adott betekintést életükbe Németh Henrietta és Házi László.

Jézus - karácsony - szeretet

A karácsony a szeretet ünnepe. Jézus maga a szeretet. Bognár Tiborné írása.

Életünk nehézségei közepette gyakran elcsüggedünk, erőtlennek, sebezhetőnek érezzük magunkat. Pedig Isten terve az életünkre az, hogy a Vele való kapcsolat által az Ő szeretetében, gondoskodásában, kiteljesedett "isteni" életében részesüljünk, mint az Ő gyermekei, fiai és lányai.

Hogy ez a terve megvalósuljon, szükséges volt, hogy a saját Fiát küldje el a világra, aki magára vette bűneinket, kereszthalálával elszenvedte a mi bűneinkért járó büntetést. Feltámadásával legyőzte a gonoszt, jogot biztosított nekünk, hogy Isten gyermekei legyünk, akik értékesek Isten számára, és egy minőségi, győztes életre vannak elhívva.

Jézus neve, ahogy a róla szóló próféciában neveztek, Immánuel, azt jelenti, Velünk az Isten. Az angyalok is ezt énekelték Jézus születésének éjsza-

káján: "Dicsőség Istennek! A békesség szerzője, Isten jóakarata eljött a világra!"

Amikor Jézus a feltámadása után felment a mennybe, így búcsúzott tanítványaitól:

"Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig."/Máté. 28.20/

Jézus tehát most is velünk van! Sőt, az Ő erejével és hatalmával támogat is minket, hogy győztesek legyünk életünk harcaiban!

"Minden nehéz helyzetben mi vagyunk a győztesek, sőt, még annál is többek, Őáltala, Aki szeret bennünket."/Róma 8.37/

Ragadjuk meg hát hittel Isten szeretetét és jóakarátát, tegyük Jézus kezébe életünket, bízunk abban, hogy a világ kihívásai közt megoldalmaz bennünket! Mi is adjuk tovább a szeretetet és jóakaratot, hogy mások is megtapasztalják Isten természetét, és ők is befogadják az életükbe Jézust, aki maga a Szeretet.

Sopronkövesdről mondták

A Magyar Közösségépítők Értékszövetsége Egyesületének kezdeményezéséhez csatlakozva Sopronkövesd is Látópont. Olyan hely a Kárpát-medencében, ahol mások számára is bemutatható, megérthető és akár tovább vihető jó gyakorlatok vannak.

Többek között a Herényi Kulturális és Sportegyesület küldöttsége járt Sopronkövesden, "látóútjuk" tapasztalatait lelkes levélben osztották meg az Agghegyalja Mozaik olvasóival.

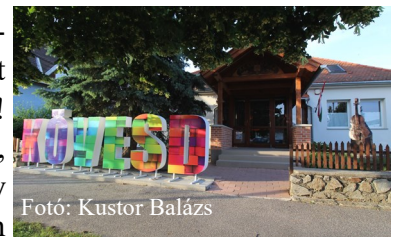
Megkedveltük ezt a „zöldszívű” falut! - írta Karvalics Lászlóné Rózsika egyesületi tag, herényi önkéntes.

"Azon az esős őszi napon, ottjártunkkor, megtapasztalhattuk, hogy ez egy igazán találó megnevezés. A zöld szín a reményt jelenti, a szív maga a jószág és szeretet. De nem elég csak a szív, kell hozzá a lélek is. Nem véletlen a mondás: szívvel-lélekkel! Igen, az itt élő emberek, élén a vezetőjükkel, Fülöp Zoltán polgármester úrral, szívvel-lélekkel, odaadással, szeretettel dolgoznak a faluért, a közösségért, a múltat megőrizve, a jövőért. Így karácsony, a szeretet ünnepének közeledtével, jó arra visszagondolni, hogy mennyi jószág, kedvesség él itt az emberek szívében. Gondolok itt azokra a családokra is, akik betelepülökként milyen szeretettel veszik ki a részüket

a közösség munkájából. Apropos, család! Itt családot alapítani is jó! Gyönyörű bölcsőde, óvoda, iskola egy „csokorban”, divatosan

úgy mondanám: 3 = 1-ben! Aztán ott az életfa, tele s tele levelekkel! Megható és gyönyörű kezdeményezés. Kívánom, hogy legyen akár egy erdő ezekből a fákból, és ha az északi szél elhordja a leveleket, hozza vissza a déli szél, ide a szülőfaluba, hogy itt aztán, ebben a gyönyörű környezetben lévő településen boldoguljanak. Mindenkinek üzenem, kövesd KÖVESD példáját!"

Sopronkövesd lenyűgözte a herényieket! - írta a herényi egyesület elnöke, Székér Tamás, aki felsorolta, mi mindent láttak Sopronkövesden: az agghegyi Mese-ösvényt, a Kotecsi Vendégházat, és a Pajtában megtekintették a lenyűgöző fotókiállítást. (Meg is hívták a tárlatot a Herényi Virágúton való kiállításra!) Jártak a Látogatóközpontban és a Tájházban, megnézték a zöld szívű faluról szóló filmet, megkóstolták a Gasztró Műhely finomságait. "Köszönjük a szívélyes fogadtatást, felejthetetlen napot töltöttünk Sopronkövesden!" - összegzett Székér Tamás.

Fotó: Kustor Balázs

Cifraszűrök és fabatkák, avagy megbecsült örökségünk

Raffainé Biró Veronika, a Cifraszűr Néptáncsoport egyik vezetője örömmel és hálával gondolt vissza az elmúlt negyedévre. Bőven volt mit felidéznie.

Szeptemberrel a Cifraszűr Néptáncsoport életében is újakezdődtek a próbák. A korábbi koreográfáink mellett, most az ormánsági táncok lépéseit tanuljuk, gyakoroljuk. A néptánc, néphagyományaink megismertetése, megszerettetése minél több emberrel, minél fiatalabb gyermekekkel folyamatos gondolkodásra sarkall minket. Szeretnénk, ha minél többen, minél hamarabb megismerkednének ezekkel a csodálatos örökségekkel. Ennek megfelelően szerveztük meg tavaly először Szent Mihály napi vásárunkat. Régen ez az időszak volt a számadás ideje és a pásztorok, bojtárok, juhászok ekkor kapták meg a fizetségüket, amit aztán a vásárban elkölthettek.

A tavalyi év sikerén felbuzdulva az idén is lelkesen kezdtük el a szervezést. Szerettük volna, ha minél több család részt vehetne a rendezvényünkön, így „Fabatka” gyűjtésre hívtuk a gyerekeket. A fabatka régen azt fejezte ki, hogy valaminek semmi értéke sincsen, mi azonban ebben az esetben ezt használtuk fizetőeszközként. A gyerekek a munkájukért cserébe kapták a fabatkákat. Először a KÖNnapokon, az iskola udvarán, az általunk szervezett Cifrapalota mese- és játékuvarban készíthettek csipeszrepülőket, anyagvirágot, bőr kulcstartót, só-lisztgyurma képet, csuhé virágot, tűnemezeltek és papírtmerítettek, ügyességi játékokon vehettek részt és kukoricát is morzsolgattak.

Fotó: Raffai Júlia Veronika

Fotó: Raffai Júlia Veronika

A Szent Mihály napi vásárunk alkalmával újra gyűjthettek fabatkát. Kukoricamorzsolással, barkácsolással, találós kérdésekkel. S hogy mire gyűjthettek? Kézműves termékekre, amiket a vásári árusok, lelkes alkotók készítettek el. Még mindig hálával telik meg a szívünk, amikor az egész asztalt betöltő vásárfiakra gondolunk, köszönet érte az alkotóknak.

Kézműves vásárunkon azonban nem csak fabatkaért lehetett vásárolni, csodaszép portékákkal térhettek haza az odaérkezők.

A gyermekeknek a vásár élménye után a következő a Julcsi meséi című előadás volt, ami a népi mesterségeket igyekezett közelebb hozni hozzájuk zenével, táncsal, népi mondókákkal. S ha még mindig nem fáradt el, akkor a gyermektáncban is kipróbálhatta magát. A gyermekek után a felnőttek is táncban mulathattak egészen éjfélig.

Adventváró délutánunk november végén volt zenével, táncsal, barkácsolással.

Az idei évünkre visszatekintve hálásak vagyunk támogatóinknak, elsősorban Sopronkövesd Önkormányzatának; s azoknak, akik részt vettek rendezvényeinken. Öröm számunkra, hogy ennyien velünk voltak a táncházakban, a locsoláson, a májusfa állításánál és kitáncolásánál, a Pünkövesden, a jubileumi műsorunkon, a Szent Mihály napi vásáron, a barkácsolásokon. Hálásak vagyunk az elmúlt 10 évért és reméljük, hogy a következő esztendőben is minél több emberrel találkozhatunk rendezvényeinken, fellépéseinken!

Teltház az iskolában, ahol jól megfér egymással a hagyomány és a korszerűség

Sopronkövesd lélekszámának növekedésével arányosan nőtt a helyi iskolába járó diákok száma is. Sok családnak fontos, hogy helyben tudhatja jó helyen gyermekét.

Közel kétszáz diák tanul a Sopronkövesdi Általános Iskolában, ahol évfolyamonként egy-egy osztály van, de már felmerül újabb osztályok indítása is. Csakhogy a falak nehezen bővíthetők, a zsúfoltság pedig szakmailag nem megengedhető. A tapasztalt pedagógusokat és fiatal tanerőket egyaránt foglalkoztató, de arányaiban inkább fiatalos tantestület színvonalas munkát végez, ez látszik a diákok tanulmányi és versenyeredményein is.

Fotó: Nagy Márta

Lehetőségekből nincs hiány

- Állami pályázatok és a falu vezetésének akarata is kell majd ahhoz, hogy bővíteni tudjunk. Nagyon kicsi például az étkezőnk. Az épülő tornacsarnokrészben megoldja majd a gondjainkat, hiszen át tudjuk telepíteni a testnevelési foglalkozásokat oda, és felszabadul a tornatermünk az iskolában - mondja Schweitzer Kornél igazgató, akivel az iskola erősségeiről beszélgettünk elsősorban.

Fontos, hogy a sopronkövesdi iskolások helyben

tanulhatnak és az intézmény mint munkáltató is fontos a helyieknek. A szülők partnerei a pedagógusoknak, a Gyermekéért Alapítvány és a szülői munkaközösség is segíti az intézményt. Rendszeresen a ruhagyűjtési vagy papírgyűjtési akciók, amiknek bevétele az iskolába kerül vissza. Az itt tanuló diákok jellemzően Sopronban, de most már egyre többen Szombathelyen tanulnak tovább és megállják a helyüket bármelyik középiskolában. Bőven van választási lehetőségük délutáni művészeti és sportfoglalkozások terén is, sőt, különleges helyzetben vannak...

- Itt működik a Cinege Alapfokú Művészeti Iskola, ahol citerázni is megtanulnak az érdeklődő gyerekek. Nincs is nélkülük sopronkövesdi ünnep! De vannak más szakköreink is, lehet focizni, választhatók a küzdősportok is, és nagyon népszerű például az ugróköteles csoportunk - sorolja a lehetőségeket az igazgató.

Hazádnak rendületlenül...

Az iskolában jól kiegészítik egymást a hagyományok és a korszerű pedagógiai megoldások. Előbbire példa, hogy minden hétfőn reggelt együtt kezdenek; jó időben az udvaron, hidegebb napokon az aulában hallgatja mind a nyolc osztály a híreket: a versenyeredményeket, a tudnivalókat, a programok hirdetéseit, majd közösen elszavalják a Szózat első két versszakát. "Hazádnak rendületlenül légy híve, oh magyar!"

Fotó: Kustor Balázs

- Mi erre neveljük a gyerekeket; szeressék a hazájukat, a szülőföldjüket. Ez régi hagyomány volt itt, egy szülőtől hallottam róla, és újra bevezetem - árulja el Schweitzer Kornél.

Megkerülhetetlen a kérdés, hiszen valószínűleg sok sopronkövesdi szülő is felteszi, mielőtt iskolába írhatja gyermekét: nehezebb-e fenntartani a színvonalat vidéken, mint a városban?

A sopronkövesdi iskola vezetője szerint nem, itt is minden adott a színvonalas tanításhoz, a tudásanyag elsajátításához. Nehézségek ugyanakkor nyilván vannak, de ezek nagy részét meg lehet oldani. Míg városban magától értetődő egy színházi előadás megtekintése a diákok számára, addig Sopronkövesdről csak külön bérelt busszal tudnak színházba menni. A busz drága, a tömegközlekedés pedig több osztály számára már lehetetlen.

Sajnos, mint vidéki iskola, nem sikerült bekerülne a sopronkövesdi iskolának az Úszó Nemzet Prog-

ramba, és a legtöbb vidéki iskola közelében nincs is uszoda, ezért az úszásoktatás nehézségekbe ütközik. Pedig hasznos lenne. De Sopronkövesden például szerveztek vizes programot - alapítványi pályázatból - a gyerekeknek, lefaragva valamennyit a földrajzi hátrányból.

Kis karácsony, nagy karácsony

A karácsonyvárás az iskolában is fontos, és meg is adják a módját. Adventben a hétfő reggeleket kiegészíti a gyertyagyújtás ceremóniája, katolikus pap, evangélikus és református lelkészek közreműködésével. Az érdeklődő, hívő tanulók közösen mennek a hajnali misére, majd közösen reggeliznek a helyi katolikus karitásztól.

Feldíszított fenyőfa áll az osztálytermekben és az aulában is, édes készülődés lengi be a téli szünet előtti napokat. A falu közösségének nagy karácsonyfája mellett pedig nem is lehetne ünnep az ünnep a helyi iskolások műsora nélkül.

Fotók: N.M.

Boldog mamák, boldog babák klubja

Az év vége egy kicsit a visszatekin-tések időszaka is. Virágh Irméné, Kati védőnő is összefoglalta, mi minden történt a sopronkövesdi Babamama klubban. Az biztos, hogy sok minden, ami épülésére volt a babáknak is, a mamáknak is.

Bármennyire is vágyik a családalapításra, gyermekekre, akkor is hatalmas változás minden nő életében, amikor kiszakadva a megszokott munkarendjéből, társasági életéből hirtelen a csecsemőről való gondoskodás, etetés, pelenkázás, vigasztalás, éjszakai virrasztás tölti ki a mindennapjait. Ez az új helyzet rengeteg örömteli pillanat mellett sok-sok aggodalommal, néha bezártságérzettel jár. Jó alkalom ezért az anyukáknak havi két alkalommal az Alkotóházban összegyűlni, tapasztalatot cserélni, új ismereteket szerezni, hasonló élethelyzetben lévőkkel barátkozni. A kisgyermek szociális fejlődésére is nagyon jó hatással van, ha rendszeresen kortársak közt lehetnek, megtanulnak alkalmazkodni, osztozkodni. A közösségbe még nem járó kicsiknek erre a Babamama klub ideális hely.

Védőnőként én is nagyon hasznosnak tartom ezeket a klubfoglalkozásokat. Próbálok a témákat úgy szervezni, hogy új dolgokat, a környékünkön működő, gyermekeknek szóló, fejlesztési, kapcsolódási lehetőséget biztosító programokat ismerjünk meg, próbáljunk ki.

Idei évben első meghívott vendégünk Némethné Pócsi Zsanett angol nyelvű tanár volt, aki Baby Bell angolos játszócsoport foglalkozást tartott. Februárban farsangoltunk, anyukák babák ötletesebbnél-ötletesebb jelmezekben buliztak. A következő alkalommal Fülöp Vivien kozmetikus sminktanácsadással, szuper nappali sminkkel tett szebbé bennünket. Márciusban Szabóné Kovács Ágnes gyógytornász a mozgásfejlődésről, a Dévény terápia lehetőségeiről beszélt nekünk, egy következő alkalommal pedig húsvéti játszóházat tartottunk.

Április elején a szobatisztaságra nevelésről beszélgettünk, hónap közepén Ludvig Máté Tünde gyógytornász szülés utáni regeneráló gyakorlatokat tanított az érdeklődőknek. Májusban felavattuk az Életfán a 2023-ban született gyerekek leveleit, és dr. Arany Virág gyermekorvos vezetésével szenzomotoros torna foglalkozáson vettünk részt a Mese-ösvényen. Júniusban Töreki Zsuzsi kerekítő zenés, dalos foglalkozását élveztük, valamint egy egészséges táplálkozás jegyében megtartott kerti pikniken kóstoltattunk zöldséget, gyümölcsöt kicsikkel, nagyokkal. Júliusban meglátogattuk a gyermek-könyvtárat, augusztus elején egy fehér ruhás sétával megemlékeztünk az Anyatejes táplálás világnapjáról. Szeptemberben Breidenbach Dorisz varázsolt el bennünket hangtállaival, majd Tóth

Komlós Krisztina személyi edző tornáztatta meg a babákat-mamákat egyaránt, mivel egy kismamának mindig fittnek kell lennie. Októberben óvónő klubtagunk, Kovács-Márkus Eszter tartott őszi dalocskákból, versikékből közös mondókázós foglalkozást, majd Borosné Bogdán Petra csecsemő és kis-

Fotó: Virágh Irméné

gyermekgondozó a hordozó kendők és eszközök használatát mutatta be. Novemberben Tóth Viktória Bábos-Mesekuckó előadását élveztük, és beszélgettünk a munkába való visszatérés buktatóiról, lehetőségeiről. December 6-án már sok éve hozzánk is eljön a Mikulás bácsi, apró ajándékkal és a találkozás élményével lepve meg kicsiket és nagyokat egyaránt - írta össze a rengeteg jó programot Kati védőnő.

- Köszönjük az önkormányzatnak, hogy az Alkotóházat térítésmentesen használhatjuk az össze-jövedelekre, valamint, hogy Sopronkövesdes ajándécsomagokkal köszönhattük meg vendéglőadóinknak, hogy idejüket, tudásukat megosztották velünk - írta beszámolója végére. És már a következő félév tervét is megosztotta az Agg-hegyalja Mozaik olvasóival, hiszen 2025-ben is színvonalas programokkal várja az érdeklődő családokat!

Egyedülálló gyűjtemény kerül a Magtárba

Fotók: N.M.

Megszámlálhatatlan kiállítási tárgy; komplett egyenruhák, tablók, dokumentumok, fegyverek, híradástechnikai eszközök, zászlók költöznek a sopronkövesdi Magtárba. Keresztes Csaba egyedülálló gyűjteménye a legjobb helyre kerül.

Egyelőre dobozokban, zsákokban, próbababákon, nejlon alatt várják Keresztes Csaba fantasztikus gyűjteményének darabjai, hogy a helyükre kerüljenek új otthonukban, a Magtárban. A határőrrel rendőrré vált Keresztes Csaba, vagy ahogy a legtöbben ismerik, Kero, a soproni '48-as laktanyából költözteti ide kincseit. Megszámolni sem lehet, hány darabból áll a ritka, rendkívül értékes gyűjtemény, de a soproni kiállításon a háromszáz négyzetméter és 368 méternyi falfelület kevésnek bizonyult.

- Ez egy szenvedély... - sóhajt nagyot Kero, amikor a miértekről próbáljuk faggatni. Határőr volt, s miután a szervezetet a rendőrségbe integrálták, a saját felszerelését tette el emlékébe. Mindent, még az autót is. A sopronkövesdi laktanyában a saját relikviáiból rendezett kiállítást 2012-ben, azóta pedig már mind a mágnes vonzza be - vásárolja meg és cseréli el - az újabb és újabb tárgyakat. Most ott tart, hogy talán már maga sem tudja számon tartani minden kincsét, ami között a legkisebbek a kítüntetések és a rangjelzések, a legnagyobb pedig talán az a villanypózna, amire éppen egy ha-

tárőr(bábu) mászik fel. De vannak íróasztal nagyságú híradástechnikai berendezések, régi táviró, sőt, még szobrok is. A Magtár földszintjén már ott állnak feszes vigyázzban a próbababák, rajtuk az elmúlt évtizedek magyar és külföldi egyenruhái. Van itt mentős, hírszerző, csendőr, hajós, kommandós, tűzoltó, határőr, katona, rendőr; egyenruha és felszerelés, magyar és külföldi egyaránt. Egészen elképesztő a gyűjtemény, pedig a legtöbb minden egyelőre zsákokból kukucskál ki. A dokumentumok, fotók, diák, tablók olyan mennyiségben gyűltek és olyan ritkaságok is vannak közöttük, hogy már kutatók keresik Keresztes Csabát, akit természetesen már a fél világ gyűjtői is számon tartanak. És a legszebb az egészben, amit Kero jegyez meg a relikviákat mutatva: "és minden darab mögött ott van egy emberi történet". Ő pedig azokat is ismeri.

Valószínűleg hetekig tartana, míg minden darab eredetét és útját elmesélné, így halkan csak annyit kérdezzük, mit szól mindehhez a kedves felesége... Kiderül, ő legalább olyan lelkes, és legalább annyit tud is a gyűjteményről, mint ő, így ha elkészül a Magtárban a kiállítás, lesz, aki elmeséli a történeteket. A tárlat alkalmat ad majd arra is, hogy a mai fiatalok megismerjék azt a világot, amiben szükség volt határőrségre, amikor határsáv-engedély kellett az Agg-hegyre, amikor 18-20 éves fiatalok, sorkatonaként a felelősségvállalás, a döntéshozatal és éles harci feladatok végrehajtásában sokszor parancsnokként élték mindennapjaikat... és számtalan igaz történetet.

Amikor latba vesszük a dolgainkat...

Felfigyeltek már arra, milyen egyszerűen, nagyszerű a magyar nyelv kifejező ereje? Hogy a szavak értelmén túl szóösszetételben, szólásban, mondásban mennyi mindent képes belerendezni? Persze, távol áll tőlem, hogy nyelvészkedésbe kezdjek, csak arra gondolok, hogy a hétköznapi közléseken túl, még mennyi mindenben adnak nekünk eligazodást. Általuk tudjuk, hogyan vélekedtek a világ dolgairól őseink, milyen volt az értékrendjük és humoruk. Mert hát a hogyan is lehetne frappánsabban kifejezni az olyan bölcseségeket, mint a „Bor mutatja meg az embert” vagy „Nyelve veri meg az asszonyt!”

És akkor itt van a címben említett kifejezés is, ami a KÖN napok kapcsán jutott az eszembe.

Fotók: Menyhárt Ildikó

Tájházunkban a Kövesdiek Összefogásának Napjai keretében, mérlegkiállítást rendeztünk. Mérőeszközöket gyűjtöttünk a faluban, hoztunk Taliándörögdről és felkérésünkre kiállította a tema kuriózumait a döröskei Mérlegmúzeum is. Mindezeknek köszönhetően a mérőeszközök időszakos gyűjteménye olyan széleskörű lett, hogy az első kezdetleges daraboktól, a digitalizált modern mérlegekig szemrevételezni lehetett szinte mindent. A bemutatott darabok kivitelükben és műszaki megoldásaikban koruk fejlettségét tükrözték. Azt, hogy melyiken mit, hol, mikor és hogyan mértek,

azt az említett múzeum gyűjteménykezelőjétől tudhattuk meg. Az élményszerű ismertető szavakkal korábbra is képesek voltak visszarángatni az ember képzeletét. Jártunk halpiacon, mázsaházban, szatócsboltban, postán, patikában és különböző korok gazdaasszonyainak konyháiban. Egy különleges darab, az 1806-ban hitelesített latkészlet és a hozzá tartozó kétkarú latmérleg adta a látogatók tudtára, hogy az emberiség történelme során nem mindig dekagrammban mértünk. XIX. század derekán végrehajtott mértékegységváltás megelőzően ugyanis lat volt az általánosan hitelesített mércénk.

Este, zárás közben is ezen az ismereten járt az eszem. „Nem is tudtam, hogy ez a kupicapohárszerű valami, a lat”- gondoltam és az agyam nyomban be is villantotta az általam használt szóösszetételeket: „latolgat; latba vet; sokat nyom a latba”. A mai kor embere akkor használja ezeket, amikor mérlegel, amikor számot vet valamivel úgy, hogy a másik serpenyőben ott van a viszonyítási alap. És éppen így tették ezt elődeink mérleggel, vagy anélkül.

Az őszi napforduló idejére minden termése, haszna a földnek csűrbe, színbe, kamrába került. Számot vetett az ember, mérlegelte mázsán és fejből, jól végezte-e a dolgát, hogy vetett s aratott, és vajon elegendő lesz-e mindene télire. Úgy tartották régen, hogyha mindezzel megvolt, nyugvópontra jutott, befelé fordult és az ember Szent Mihály mérlegére lépett. Megmérte önmagában a jót, rosszat és Isten akaratából számot vetett. A magyar néphagyományban több hiedelem kötődik Szent Mihály kultuszához. Többek között az is, hogy a világ végén Ő fog harcolni a hívő lelkekért, és ott fog állni majd a jóIsten mellett egyik kezében karddal, a másikban mérleggel. Ott és akkor, Ő teszi mérlegre az ember jócselekedeteit és gonoszságait. A régi ember sem volt büntelen, félelemmel töltötte el a bűn, latolgatni kezdett és latba vetette minden igyekezetét, hogy jóvá tegye bűneit. Azon volt, hogy Szent Mihály kétkarú lat mérlegén – mert minden ábrázolási módban, azzal van megjelenítve - a jó nyomjon sokat a latba. Vezekelt, imádkozott az októberi litániák imádságaival, hogy tisztuljon és megszabaduljon bűneitől.

Manapság ez nem jellemző ránk. De van valamin, ami jelen van az életünkben és megméri cselekedeteinket. Na, nem mérlegen, mert ez úgy valóságosan nem kézzel fogható. Nincs hozzá rendelt súly, mértékegység, eszköz. Ez maga a lelkiis-

meret, az élet legsúlyosabban mérő eszköze, módszere. Ezt nem irányítja senki, csak teszi a dolgát az ember lelkében. Abban az aprócska mázsaházban, aminek feltételezhetően 21 g, azaz majdnem másfél lat a súlya.

Amiben lehet, hogy másfélszer súlyosabban is mérődnek meg tetteink, mint Szent Mihály arkangyal mérlegén.

Most már decemberben jár az év kereke és az adventi időszak különleges hangulatát éljük. Kezdünk jobban figyelni egymásra és békességesebb lesz

körülöttünk a világ is. Most már ne a latolgatásnál tartunk, hanem tegyük a jóért, a másik emberért. Ez legyen mindenki mérlegében és semmi más.

Végezetül, szeretettel hívjuk az érdeklődőket idén is a Tájházi Téli

Esték összejöveteleire. Első alkalommal akkor találkozunk, amikor a ház ablakában is kigyúlnak az adventi fények. Hogy ez pontosan mikor is lesz, maradjon meglepetés. Olvasgassák szorgalmasan az ablaknyitogató program versikéit és amikor eljön a mi időnk, látogassanak el hozzánk!

Erdőbe viszik a gyerekeiket - és milyen jól teszik!

Horváthné Czakó Viktória és Magyarász-Tóth Krisztina sopronkövesdi anyukák, akik Vica ötlete alapján megvalósították az Erdőjáró programot. Minden héten erdei sétára invitálják a gyerekekes családokat.

- Az Erdőjáró ötlete már régóta érlelődött bennem. Amióta gyerekeim vannak különösen. Mi rengeteg időt töltünk a gyerekekkel a szabadban. Fontos, hogy megtapasztalják a saját bőrükön az esőt, a szelet, jeget, havat, sarat. "Nincs rossz idő, csak rossz öltözék!" - szól a mondás, így a sok pocsolya és sár sem lehet akadály. A természetben, levegőn való mozgás, önfeledt szabad játék rengeteg tanulóssal és tapasztalással jár. Hiszek a természetben való nevelésben. Hiszem, hogy vissza kell találni a természethez és újra kapcsolódni vele. Ez egy tanulási folyamat felnőtteknek és gyerekeknek egyaránt - összegezte a lényegét Horváthné Czakó Viktória ötletgazda.

- Ehhez pedig remek társnak bizonyult barátnőm, Tóth Krisztina, aki szintén ilyen gondolatok mentén neveli két gyermekét. Szeretnénk, ha minél több családhoz eljutna ez a gondolat, és minél többen tudnánk kapcsolódni egymással is - invitál másokat is Vica.

Az Erdőjáró célja elsősorban a töltetkezés, a kikapcsolás, a közösségépítés és nem utolsósorban a határaink tágítása. A gyerekeknek ez egy játékos felfedezés az erdőben, amelyben minden érzék-

szervük részt vesz. A mai rohanó, sok egyoldalú ingertől gazdag világunkban kiemelkedően fontos a lelassulás. Az erdőben más a levegő, mások az energiák, az illatok. Sokszor nehéz elindulni egy borús napon, de annál nagyobb élmény, amikor már kint vagyunk.

A két lelkes anyuka külön oldalt indított az erdőjáróknak a Facebookon (Erdőjáró Sopronkövesd), és plakátokon is hirdetik az aktuális sétákat. Minden héten érdemes velük tartani! A jövőre nézve is sok új és érdekes ötletük van, terveznek hétvégi családi sétákat is, lassabb és rövidebb távokat, hogy a legkisebbekkel is csatlakozhassanak. A visszajelzések nagyon jók, új közösség alakul a sopronkövesdi erdőben...

Fotó: Erdőjáró

Sopronkövesdi a legjobb szörp!

A 2024-es Év Kiváló Terméke Díjat kapta a Napinda Kézműves Szörpök és Lekvárok Sárga ringló szörpje.

Fotó: Bogdán Kisztián

A 31. Szakmai Elit jótékonyági díjátadó gálán, Szombathelyen vehette át Bogdáné Krumpach Linda a Napinda Kézműves Szörpök és Lekvárok sárga ringló szörpjének járó elismerést; a helyi kézműves piacról is ismert szörp a 2024-es Év Kiváló Termék Díját nyerte el.

- Hatalmas megtiszteltetés számomra és vállalkozásom számára ez az elismerés. A díjátadó is hihetetlen élmény volt. Több kategóriában osztottak ki kiválósági díjakat, a hazai alkotók, termelők és hírességek legjobbjai részesülhettek ebben a megtiszteltetésben - mondta el az Agghegyalja Mozaiknak Bogdáné Krumpach Linda.

A nagyszabású rendezvényen jelen voltak a magyar közélet meghatározó alakjai is, köztük Reviczky Gábor színművész és Szikora István (Bunyós Pityu), akik szintén a díjazottak között voltak saját kategóriájukban.

- Büszke vagyok az eredményemre és hatalmas ösztönzés ez a jövőre nézve. Céлом, hogy még többekhez eljuttassam ezeket az egyedülálló termékeket, és további új, izgalmas ízekkel bővítssem a termékválasztékom. Emellett a helyi piacon, rendezvényeken való részvétellel szeretném tovább erősíteni a kapcsolatot a vásárlókkal, hogy minél több ember számára váljak ismertté - tette hozzá az elismert vállalkozó.

A gyógyító mézeskalács

Kazinczy Péter ezúttal nem kertészeti tanácsokat ad az Agghegyalja Mozaik olvasóinak, hanem egy kedves történetet oszt meg a mézeskalács gyógyító erejéről. Persze ezt az erőt a süteménykészítésbe belevitt szeretet és a jó minőségű fűszer adja. És karácsony nincs is mézeskalács nélkül.

Németország egyik legnagyobb városa Nürnberg, nekünk magyaroknak minden bizonnyal ifj. Albrecht Dürer magyar származású festőről ismert, aki itt született és alkotott. Eredeti lakóháza napjainkban is áll, jelenleg a festő életét és munkásságát bemutató múzeumként funkcionál. A várost több német-római császár is székhelyeként használta, vásártartási jogot valószínűleg az XI. század második felében

kapott. Luxemburgi Zsigmond magyar király 1368-ban a vár falai között látta meg a napvilágot.

A város gazdagságát a kiváló kézművesiparának és a kereskedelem szempontjából kedvező fekvésének köszönhette, itt futottak össze ugyanis mind a keletről nyugatra, mind az északról délre tartó kereskedelmi utak. Ennek következtében a városban mindenféle egzotikus fűszer, a legfinomabb selymek a legjobb minőségű borok, kiváló minőségű gabonák, mézek megvásárolhatóak voltak.

A középkorban luxuscikknek számító keleti fűszerek - fahéj, kardamom, szerecsendió, szegfűszeg-

az Itáliai mandula, dió, mogyoró, gesztenye, Nürnbergbe a kereskedelem révén nagy mennyiségben érkeztek, emiatt a sokak számára megfizethetetlen erősen fűszeres mézes süteményt, a mai mézeskalácsok elődjét, az itt elő frank szerzetesek már a 14.

Fotó: Pixabay

században készítettek. A sütemény kerek formája azért alakult ki, mert a szerzetesek a kiszaggatott tésztákat ostyalapokra helyezték, úgy fektették a tepsire, megakadályozva ezzel azt, hogy az alja megégjen. A szerzetesek nemcsak saját szükségleteikre, hanem értékesítésre is termeltek.

A nagy kereslet miatt külön iparág lett a mézeskalács sütése, az ezzel foglalkozó családokban generációról generációra öröklődtek a receptek, melyeket napjainkban is használnak.

A nürnbergi mézeskalács 1996 július elseje óta az EU földrajzi oltalom alatt álló terméke, amelynek forgalmazása engedélyköteles. A kereskedelmi láncoknak köszönhetően a különböző receptek alapján készített mézes sütemény az év bármely szakában megvásárolható.

Minden család különböző fantázianeveken hozza forgalomba a mézeskalácsot, ezek közül az Elisenlebkuchenhez egy legenda is fűződik. Az egyik mézeskalácsos nagyon szerette egyetlen leányát, Elisabethet, Elist, ahogy városszerte ismerték. Ő volt ezen a földön az egyetlen boldogsága, ugyanis felesége fiatalon meghalt, új feleséget pedig nem hozott a házhoz. Vidáman teltek a mindennapok, közösen sütöttek és árulták portékájukat, mígnem egy napon a lány arcának pirosposzsgás színe fakulni kezdett. Egyre fogyott, arca beesett, oly mértékben legyengült, hogy már a mézeskalácsokat sem tudta felemelni. Hiába hozatta édesapja messzi földről a tudós orvosokat, a leány állapota nem javult, a kezelése és gyógyszerek pedig felemésztették a család vagyonát.

A mézeskalács-készítő már majdnem elvesztette minden reményét, amikor is arra az elhatározásra jutott, hogy saját maga fog gyógyszert készíteni leányának. Hallott már a keleti fűszerek gyógyító erejéről, hiszen a ismeretlen országokból érkezett kereskedők suttoztak ezt-azt, de biztosat senki nem

tudott. Hitte is, nem is a szóbeszédet, távoli földön járt tengerészek meséit, vesziénivalója azonban nem volt. Egy addig soha nem süttött különleges mézeskalácsot készített. A családi receptből kihagyta a lisztet, helyette darált diót, mandulát használt és csak a legjobb minőségű fűszereket és mézet tette bele a tésztába. Elizabeth csak ezt a mézeskalácsot ehet, aki napról napra erősebbnek érezte magát. Arca újra kipirult, visszanyerte erejét.

A hihetetlen gyógyulásnak hamar híre ment a városban és az utazók, kereskedők révén messze földre eljutott az Elisenlebkuchen neve. A szorgalmas család ter-mékei pedig az új receptnek és a csodás gyógyulásnak köszönhetően az egyik legkeresettebb mézeskalácsok lettek szerte a birodalomban.

Bár az eredeti recept nem maradt fenn, az biztos, hogy az Elisen mézeskalács fő összetevői a méz, darált mogyoró és mandula, és maximum tíz százalékban tartalmazhat gabonalisztet. A különleges, semmihez sem hasonlító aromáját pedig a fahéj, vanília, szegfűszeg, koriander, szegfűbors, szerecsendió, gyömbér és kardamom fűszerek adják.

Fotó: Pixabay

Édes a karácsony Margó konyhájában

Minden háziasszony ünnepvárásában helye van a sütésnek; a karácsonyhoz hozzátartoznak a szeretettel készített finomságok. A Sopronkövesden "nagy sütő" hírében álló Németh Lajosné, Margót kértük meg, hogy meséljen konyhai titkairól és adjon egy jó receptet.

- Nincsenek titkok! - legyint már az első kérdésnél Margó, miközben akkora és olyan tökéletes képviselőfánkokat húz ki a sütőből, hogy azokat profi cukrász is megirigyelné. Németh Lajosné szerint nincs semmi különleges fortély, de aztán ahogy beszélgetünk, kiderül, mégis van; mert az tud finomat készíteni, aki szeretettel süt.

- A génjeimben lehet a sütés szeretete. A sütésé, és nem a süteményé, mert bár megkóstolom, amit készítetek, nem szeretem az édességet - árulja el Margó. Felmenői is híres sütőasszonyok voltak.

- A dédnagyanyám kezdte például a tojásbabos báránnyok készítését, a mai napig az ő száz évesnél is öregebb formáit használom. Nagyanyám és anyám is csak térült-fordult a konyhában és már volt is valami a sütőben. Hozzánk úgy be nem léphetett senki, hogy ne tudtuk volna süteménnyel kínálni - meséli háziasszonyunk, aki csak a fotózás kedvéért is süttött hét (!) féle süteményt.

A karácsonynak Margónál is megvannak a hagyományos ízei, a recepteket generációk adták mindig tovább.

Nem hiányozhat az ünnepi asztalról - és az ajándékdobozokból - a zserbó, a vaníliás kifli, a csillaglinzer, a püspökkenyér, a mézeskalács, a non plus ultra, a mézes puszelli, a mézes tekeres - többek között. Ez utóbbi receptjét el is kértük, Margó szerint gyorsan és könnyen elkészíthető.

Mézes tekeres

Hozzávalók:

- 6 tojás
- 15 dkg méz
- fél csomag sütőpor
- egy csomag vaníliás cukor
- 3 dkg kakaópor
- 8 dkg liszt

Elkészítés:

A hat tojás sárgáját összekeverjük a vaníliás cukorral, a mézzel, a sütőporral, hozzáadjuk a lisztet és a kakaót is, végül beleforgatjuk a tojások keményre vert habját. A jól kikevert masszát a sütőpapírral bélelt tepsibe öntjük és 180 Celsius fokra előmelegített sütőben készre sütjük. Margó a tésztát még forrón feltekeri a sütőpapírral együtt, és csak akkor csavarja ki és tölti meg, amikor már teljesen kihűlt.

A töltelék 25 dkg gesztenyemassza rummal meglocsolva, ízlés szerint cukorral ízesítve és egy kis vaj-

Fotó: Nagy Márta

jal kikeverve. A töltelék egyenletesen elosztjuk a tésztán, majd újra feltekerjük. A tetejét be lehet vonni csokoládéval, de mutatós porcukorral megszórva is.

Szerkesztő: Nagy Márta (e-mail: koveshermesz@gmail.com)

Olvasószerkesztő: Fülöp Zoltán

Tördelőszerkesztő: Simon Tamara

Ciklók: Szücsné Keresztény Éva, Fülöpné Hidegh Csilla, Bognár Tiborné, Raffainé Bíró Veronika, Virágh Imréné, Menyhárt Ildikó,

Kazinczy Péter, Farkasné nyerges Andrea

Fotók: Nagy Márta, Kustor Balázs, bölcsőde, óvoda, Nagy-Koncz család, Házi-Németh család, Virágh Imréné, Raffai Júlia Veronika, Erdőjáró, Bogdán Krisztián, Menyhárt Ildikó, Galavics Zoltán, Maráz Zoltán, Internet.

Nyomda: Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77., Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, E-mail: polgarmester@sopronkovesd.tonline.hu

ISSN 2676-9409

Sopronkövesd - A zöldszívű falu

